

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/51/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010114
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4210010114.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej Dr., v trestnej veci obžalovaného Y. K., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 14 ods.1, § 20 k § 155 ods.1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného Y. K. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 20. 02. 2012 sp. zn. 11T/29/2010, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19. 06. 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Y. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Y. K. uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 14 ods.1, § 20 k §155 ods.1 Tr. zák. v bode 1/ a zločinu vydierania podľa § 189 ods.1 Tr. zák. v bode 2/, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1/

potom, ako Y. H. dňa 04. októbra 2009, v čase okolo 19.30 hodine na požiadanie svojej priateľky D. H. v H., na ulici K., na parkovisku pred reštauráciou K., nasadol do osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia 1,9TDi, evidenčné číslo Z.-XXX, v ktorom vozidle už sedel právoplatne odsúdený G. K., obvinený (správne malo byť obžalovaný) Y. K. a právoplatne odsúdený Y. H. s tým, že poškodeného Y. H. odvezú domov do K., cestou v obci F. vodič motorového vozidla obžalovaný Y. K. odbočil z hlavnej cesty smerom k hrádzi k Dunaju, následne pri odľahlom mieste zastavil vozidlo, po čom poškodeného Y. H. právoplatne odsúdený G. K. vytiahol z motorového vozidla, a všetci traja, to jest obžalovaný Y. K., právoplatne odsúdený G. K. a právoplatne odsúdený Y. H., ho začali biť a kopať po celom tele, následne poškodeného nechali na mieste bitky, čím poškodenému Y. H. spôsobili mnoho početné zranenia lokalizované na hlave, tvári, krku, chrbte a dolných končatinách, a to otras mozgu, podvrnutie krčnej chrbtice s natiahnutím väzov, mnohopočetné pohmoždenie tváre s krvnými výronmi na čele, lícach a v spánkovej oblasti obojstranne, pohmoždenie oboch strán hrudníka, rozsiahly krvný výron na sedacom svale a ľavom stehne, ktoré zranenia si vyžiadali hospitalizáciu a liečenie od 05. 10. 2009 do 21. 10. 2009, pričom pri takto vedenom útoku mohlo dôjsť k vzniku zranení ťažkého charakteru,

2/

bezprostredne po zbití poškodeného Y. H. dňa 04. októbra 2009 v čase okolo 19.35 hodine v F. obžalovaný Y. K. pred nasadnutím do motorového vozidla povedal na zemi ležiacemu poškodenému Y. H., že ak túto udalosť nahlási na políciu, tak ho dá zbiť.

Za to mu bol podľa § 155 ods.1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. § 41 ods.1, ods.2, § 39 ods.1, ods.3 písm. d/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods.1 Tr. zák. podmienene odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zák. súd ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu 3 roky a uložil mu povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému.

Podľa § 288 ods.1 Tr. por. poškodeného Y. H., nar. XX. XX. XXXX bytom K., O. rad XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré písomne odôvodnil tým, že nesúhlasí s rozsudkom súdu I. stupňa, pretože jeho výpoveď z prípravného konania má úplne odlišný obsah od toho, čo on vlastnoručne napísal vyšetrovateľovi.

Poukázal tiež na výpovede Y. H. a G. K. z prípravného konania, ktoré sú obsahovo a aj gramaticky úplne rovnaké, čo svedčí o tom, že tieto zápisnice boli skopírované. Túto obsahovú zhodu nevedel vysvetliť ani sám vyšetrovateľ. Celé vyšetrovanie bolo robené nezákonným spôsobom o čom svedčí aj obsah trestného oznámenia zo dňa 04.10. 2009, ktorý je úplne zhodný z výpoveďou poškodeného, ktorú urobil 06. 10. 2009. Namietal, že mu nebolo pred jeho prvým výsluchom riadne doručené a preložené uznesenie o vznesení obvinenia. Taktiež znalecký posudok MUDr. K. N. je nezákonný, pretože vychádzal z výpovedí obvinených K., H. a K..

Obžalovaný od začiatku popiera spáchanie skutku a nemal žiadny dôvod keďže ďalších členov posádky okrem D. H. nepoznal, akýmkoľvek spôsobom podieľať sa na predmetnom skutku.

Poškodený na hlavnom pojednávaní začal tvrdiť nové skutočnosti ohľadne jeho napadnutia s tým, že mal byť dobitý gumeným obuškom, čo však nikdy predtým neuviedol a ani lekárske správy takéto zranenie nikdy nepotvrdili.

Na základe hore uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd ako súd odvolací, podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne na verejnom zasadnutí navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania podľa § 317 ods.1 Tr. por., keďže nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani nezrušil rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania, z predloženého spisového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 Tr. por.

Pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaniach súd I. stupňa postupoval podľa Tretej časti, Tretej hlavy Trestného poriadku, ako aj ďalších jeho ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle ustanovenia § 321 ods.1 písm. a/ Tr. por..

Pri hodnotení dôkazov súd I. stupňa postupoval podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por., pretože uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku taktiež vyplýva, akými úvahami sa súd I. stupňa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny a akými ustanoveniami sa riadil pri ukladaní trestu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovaného vykonaným dokazovaním bola preukázaná.

I napriek tomu, že obžalovaný poprel spáchanie skutkov kladených mu za vinu, vypočutí svedkovia tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdili, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku.

Námietka obhajcu obžalovaného, že výpovede Y. H. a G. K. z prípravného konania sú obsahovo a gramaticky zhodné, v danom prípade neobstojí, pretože ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu, Y. H. a G. K. boli v prípravnom konaní vypočutí ako obvinení a preto nebolo možné na tieto výpovede prihliadať.

Obaja však boli vypočutí a riadne poučení v konaní pred súdom ako svedkovia, kde G. K. uviedol, že obžalovaný sa konfliktu medzi ním, Y. H. a Y. H. nezúčastnil, avšak Y. H. jednoznačne pri tejto svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že za obcou resp. v obci F., keď obžalovaný zastavil motorové vozidlo z neho vystúpil, vystúpil aj G. K., ktorý vystrčil poškodeného Y. H. z auta a začali sa biť. Poškodeného bili rukami a kopali ho, pričom rovnakým spôsobom sa na tejto bitke zúčastnil aj obžalovaný.

Pokiaľ ide o svedkyňu D. H., táto obžalovaného usvedčovala v prípravnom konaní. Svoju výpoveď zmenila až na hlavnom pojednávaní a aj odvolací súd je toho názoru, že ide len o účelovú zmenu výpovede tejto svedkyne v snahe pomôcť obžalovanému. Jej výpoveď z prípravného konania v podstate korešponduje s výpoveďou poškodeného, že ho bili všetci traja, t.j. obžalovaný Y. K. a t.č. už odsúdený G. K. a Y. H.. Poškodený ako aj svedkyňa potvrdili, že keď už skončili s bitkou, obžalovaný sa pri odchode z miesta činu poškodenému vyhrážal, že nech to nepovie polícii, lebo že ho potom ešte dorazí, resp. dobije.

To, že poškodený bol zbitý svedčí fotodokumentácia nachádzajúca sa v spise a objektívne aj lekárska správa (č.l. 82), z ktorej vyplýva, že dňa 04. 09. 2009 bol Y. H. na vyšetrení a uviedol, že na ceste - odbočke na X. bol dokopaný do hlavy, hrudníka a ľavého stehna.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. K. N. vyplynulo, že poškodený utrpel ľahký otras mozgu, podvrhnutie krčnej chrbtice s natiahnutím väzov a následnou funkčnou blokádou medzi lebku a prvým krčným stavcom ako aj mnohopočetné pohmoždenia tváre, v okolí pravého a ľavého oka, krvné výrony na čele, líci, odreniny kože na pravej strane tváre, v spánkovej oblasti a na lícnej kosti a taktiež mnohopočetné krvné podliatiny na dolných končatinách, oboch stranách hrudníka.

K mechanizmu zranenia znalec uviedol, že mohlo k týmto dôjsť úderom päťou do tváre poškodeného a pri jeho páde na zem, kopaním do tela a hlavy. Práceschopný bol od 05. 10. 2009 do 21. 10. 2009.

Z horeuvedných dôkazov, najmä z výpovede poškodeného, ktorý jednoznačne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní usvedčoval aj obžalovaného Y. K., že spoločne už s odsúdeným G. K. a Y. H. ho zbili, usvedčený bol aj výpoveďou Y. H. z hlavného pojednávania a nepriamo aj výpoveďou D. H., pokiaľ ide o skutok v bode 1/, ktorá taktiež v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný z vozidla ihneď vystúpil a bil poškodeného, avšak ako, to uviesť nevedela a jednoznačne potvrdila, že sa poškodenému vyhrážal.

Na základe horeuvedných skutočností, správne teda súd I. stupňa konanie obžalovaného v bode 1/ právne kvalifikoval ako pokus zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný sa spoločným konaním už právoplatne odsúdenými G. K. a Y. H. dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, a ktoré sa dopustil v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Tým, že obžalovaný spoločne už s menovanými odsúdenými fyzicky zaútočili na poškodeného Y. H. tým, že ho udierali päťami do tváre a hlavy a po páde na zem do neho ešte aj kopali, teda útočili na dôležitý orgán, čím hlava nepochybne je a dokonca mu spôsobili otras mozgu, dopustil sa horeuvedeného zločinu.

Rovnako aj jeho konanie v bode 2/ bolo správne právne kvalifikované ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pretože iného hrozbou násilia nútil, aby niečo opomenul, keď sa mu po bitke vyhrážal, že ak to povie polícii, tak ho dobije.

Trest uložený obžalovanému súdom I. stupňa v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom nad jeho správaním sa v trvaní 3 roky považoval odvolací súd za správny a zákonný.

Súd I. stupňa v napadnutom rozsudku poukázal na všetky skutočnosti, na ktoré prihliadol pri ukladaní trestu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, trest ktorý mal byť obžalovanému uložený, ako trest úhrnný za použitia asperačnej zásady vo výmere 8 rokov 8 mesiacov až 13 rokov 4 mesiace, vzhľadom na

osobu obžalovaného a vzhľadom aj na jeho doterajšie prostredie, v ktorom pracuje a žije, sa javí ako neprímeraný.

Správne potom súd I. stupňa aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložil mu výchovný trest, a to trest podmienený s probačným dohľadom. Zároveň obžalovanému uložil aj povinnosť osobne sa poškodenému ospravedlniť.

Aj pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, aj tento odvolací súd považoval za zákonný a správny.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.